

Aszályos időjárás, magas üzemanyagárak

## Sokkal drágább a piaci áru



Fotó: Nagy Tibor

A gyermekek vakáción, sokan nyári szabadságukat töltik, szellősebb a város, azonban a legtöbb háziasszonyt az éléskamra, a mélyhűtő feltöltése foglalkoztatja, annál is inkább, mivel magas számláktól terhelt nehéz tél elébe nézünk. Az „uborkaszegzen” arra jó, hogy szétnézzünk a piacokon, hol lehet jó minőségű és megfelelő árú zöldséget, gyümölcsöt találni, hogy ezekből készüljön a zakuszka, a savanyúság, a lekvár és a szörp. Két marosvásárhelyi piacon jártunk, érdeklődtünk, mi mennyibe kerül most, az eltevések idején, amikor mindenki a termények magas árára, a drágaságra panaszkodik.

Mezey Sarolta

Foghíjas standok, kevesebb áru a nagybani piacon

Minden marosvásárhelyi piacnak megvan a maga jellegzetessége. A Szabadság utcai piacra azok járnak, akik nagyobb mennyiségű zöldséget, gyümölcsöt vásárolnak, egyesek viszonteladók, akik mindezt kisüzletekben feláron értékesítik. Megszokott volt, hogy a standok egymást érték, rengeteg szebbnél szebb terménytől roskadoztak.

Idén változott a kép, a sorok foghíjasok. Csütörtök délben, amikor ott jártunk, több volt az üres asztal, az áru és árus kevés. Vásárló még kevesebb. Kérdeztük is, miért van ez a pangás, hiszen máskor nagyobb volt a sürgés-forgás.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje idejében megújítani előfizetését! Ha előfizet, biztosan kézhez kapja, **FÉLÁRON!**

### Pillangószárnyon a Nyáradmentén

Az elmúlt két hétben nemzetközi ifjúsági projekt keretében ismét találkozót tartottak európai fiatalok számára a Felső-Nyáradmentén. A Hodos-Venerque Baráti Társaság Bouger Ensemble – Együtt lendületben nevű projektjeire évente sor kerül, idén immár a tizenhetediket szervezték meg.

2.

### Táguló határok, ösztönző kölcsönhatás

Flamingó Gernyeszegen? Miért ne, a Kastélypark Művésztelepen minden lehetséges. Az is csak az ámulat első pillanataiban hökkent meg, hogy a falat betöltő vásznon buja, egzotikus növényzetben lépeget a kecses, rózsaszín madár, és szemben vele vidáman kelepel a fészében sziesztázó, békés Maros menti gólyapár.

4.

### Zajlanak a Pittner Olivér-életrajzi emlékkiállítás előkészületei

Az élete második felét Marosvásárhelyen töltő festőművész emlékezete eléggé elhalványult a városban. Kevesen tartják számon, hogy az alkotó jelentős életművet hagyott az utókorra, és ennek a hagyatékknak fontos része az, amit a 60 évesen lezárult pályája utolsó másfél évtizedében alkotott, akkor, amikor hosszú kihagyás után a festést újrakezdte.

5.



**OPTICA OPTOFARM**

A látás szakértője

Régi árakkal dolgozunk, nem drágítottunk!

#### Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szakületünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen keret típusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

#### Marosvásárhely:

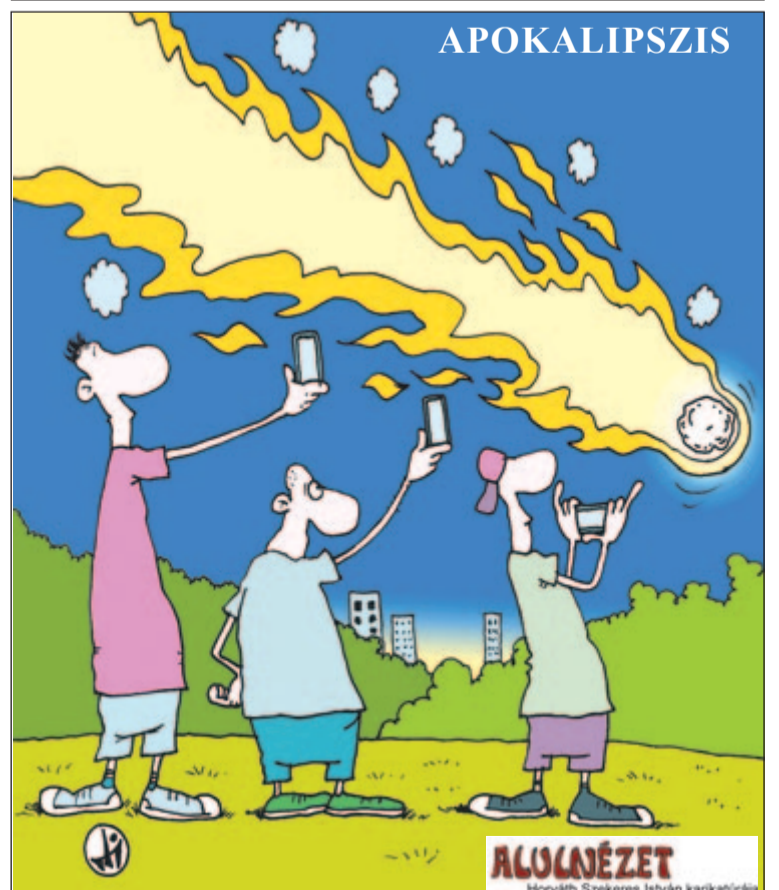
- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

#### Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

#### Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323





AUGUSZTUS

6., szombat

A Nap kel  
6 óra 9 perckor,  
lenyugszik  
20 óra 47 perckor.  
Az év 218. napja,  
hátravan 147 nap.

IDŐJÁRÁS

Felhőátvonulások

Hőmérséklet:

max. 31 °C

min. 17 °C



\*Isten éltesse!

Ma BERTA és BETTINA, holnap IBOLYA napja.

IBOLYA: a latin viola szóból származik, melynek régi magyar alakváltozata az ivola volt, az ibolya szó ebből fejlődött ki.



VALUTAÁRFOLYAM

BNR – 2022. augusztus 5.

1 EUR	4,9264
1 USD	4,8175
100 HUF	1,2481
1 g ARANY	276,7076

ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népszerűség szerkesztőségében:

Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám,  
2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között,  
szombat – vasárnap zárva. Tel. 0265/268-854.

## Pillangószárnyon a Nyárádmentén



Tartalmas napokat töltöttek a Nyárádmentén a francia és olasz fiatalok

Fotó: Hodos-Venerque Baráti Társaság

Az elmúlt két hétben nemzetközi ifjúsági projekt keretében ismét találkozót tartottak európai fiatalok számára a Felső-Nyárádmentén. A Hodos-Venerque Baráti Társaság Bouger Ensemble – Együtt lendületben nevű projektjeire évente sor kerül, idén immár a tizenhetediket szervezték meg.

A székelyhodosi egyesület és partnerei rendszeresen szerveznek felváltva ifjúsági táborokat, idén a nyárádmenti község volt a házigazda. Dél-franciaországi, valamint Veronából és környékéről érkező olasz fiatalokat láttak vendégül, akikhez Székelyhodos és Nyárádremete községek fiataljai csatlakoztak.

A projekt a Pillangó nevet kapta, ugyanis a káoszelmélet szerint ha a Föld egyik sarkában a pillangó szárnyait, ez az apró rezdülés a világ egy másik pontján orkánt idéz elő. A szervezők elképzelése is az volt, hogy egy kis projekttel is tudjanak eredményeket, változásokat előidézni a közgondolkodásban. Az idejű találkozó témája a fenntartható fejlesztés volt a turizmus kapcsán. Ennek érdekében bejárták a Felső-Nyárádmentét, felkeresték a táj turisztikai látványosságait, megtekintették a Nyárádremete községben nemrég befejezett turisztikai fejlesztéseket, és próbálták rávezetni a fiatalokat arra, hogy ezek a fejlesztések egy

jövőbeli fenntartható fejlesztés alapjai lehetnek.

A több mint ötven résztvevő a tizenkét napos ittlét során számos tematikus tevékenységben vett részt, felkeresték Vármező, Nyárádremete, Székelyhodos, Jobbágytelke, Mikháza, Marosvásárhely, a Sóvidék, Korond különböző helyszíneit, látványosságait, bekapcsolódtak különböző tevékenységekbe: például Jobbágytelkén szalmát fontak, Korondon agyagotzoktak, de voltak sportvetélkedők, kipróbálták a tűzoltó-felszereléseket, utaztak a keskenytávú kisvasúton, „szafariztak” a Mezőhavas felé, lifteztek hőlégballonnal, meglátogatták a mikházi régészeti parkot, a korondi sókanyont és a szejkei Mini Erdély Parkot, amely kicsinyített változatban mutatta meg a külföldi vendégeknek Erdély turisztikai látványosságait. Minden csapat egy-egy esti tevékenységet is szervezett a többieknek, és külön kiemelkedők voltak azok a játékos programok, amelyeket a fiatalok a nyárádmenti kisgyerekek számára szerveztek. Minden vendég számára meglepően gazdag és érdekes volt a program, rengeteg élményt nyújtott, így könnyes szemmel búcsúztak egymástól a fiatalok, és feltöltődve, szép emlékekkel utaztak haza – tájékoztatta lapunkat Balássy András, a székelyhodosi egyesület vezetője.

A projekt az Erasmus+ program révén, európai támogatással valósult meg. (GRL)

## Sokkal drágább a piaci árú



(Folytatás az 1. oldalról)

– A szárazság, a kánikula miatt nincs árú. Olténiában, a déli megyékben, ahonnan a zöldség, gyümölcs java része érkezett, az aszály tönkretette a termést, s akkora volt a vízhiány, hogy öntözni sem lehetett. A magas üzemanyagárak miatt nemigen éri meg eddig eljönni – jött a válasz. Körbejártuk a piacot, s újra megkérdeztünk egy árust: mi ez a pangás, későre jöttünk?

– Nem jöttek későre, körülbelül 3 óráig tart a piac, egyre kevesebb árut hoznak!

De mit kínált a „hézagos” piac? Azt hinnénk, hogy a kajszibarack szezonja lejárt, de kapható még. Ladászámra 7 lej kilogrammonként, de ha valaki egypár kilót szeretne, akkor 9 lejért juthat hozzá a gyümölcshez, amit Bulgáriából hoznak. Ugyanannál a standnál gyönyörű őszibarackot (ami szintén Bulgáriában termelt) ládaszámra 6 lejért árultak, kilóra pedig 7 lejért.

A ludasi (vagy, mert a vevők ezt keresik, s minden árus ludasnak mondhatja a portékáját) paradicsom kilogrammját 3,5 lejért árulták, ha egy egész ládat vettek; ha csak kis mennyiséget, akkor 4 lejért kértek érte. Ajánlotta is az árus, hogy befőzni kitűnő. Ez csak akkor

derülhet ki, amikor valóban befőzésre kerül a sor. Az ugyancsak ludasi vinettának 3 lej volt kilogrammjára, de egy másik standnál 2,5 lejért is lehetett szépet kapni. Az uborka 5 lej, a paradicsompaprika 10 lej volt. A káposztáért 2 lejért kértek. Szép kápiapaprika volt két-három standnál, ezt 9 lejért árulták, a húsos tölteni való paprikát pedig 5 lejért. A csipős paprika kilója 10 lej volt. A karfiol pedig 7 lej. Egy standnál gyönyörű nyári almát árultak, kilója 15 lejbe került. Ez meghökkentő ár! A híres olténi, dăbuleni-i görög-dinnye kilójáért 2 lejért kért egy árvalkódó árus.

Bőséges a felhozatal

a nagy piacon, több helyi termelővel  
A Cuza Vodă-i nagypiac egész más képet mutatott, az asztalok roskadoztak az árutól. Itt inkább a helyi termelők árulnak, szép friss zöldséget. Viszont a bőséggel nem társult nagy kereslet, szembeütően kevés volt a vásárló.

Az eltenni való szép házi paradicsomot 5-6 lejért árulták, a krumplit általában 2,5-3,5 lejért adták, attól függően, hogy milyen fajta, de láttunk 4 lejes piros krumplit is. A csemegekukorica da-

rabja 1-1,5 lejért kelt el. Ezek a zöldségek a nyárádmenti falvakból származnak. A muroknál kötéseknél 3-3,5 lej volt feltüntetve, de egy lukailencfalvi árus azt mondta, ennyiért nem viszik el, engednek az árból, 2-2,5 lejért odaadják. A főzőtökért 3 lejért kértek. Igen ám, de a zöldpaszuly a szárazság miatt nagyon drága, kilója 20 lej. Gyengébb és fonnyadtabb paszuly 15 lejért is volt az asztalon, de senki nem kért belőle. A gogospaprika itt is 10 lej volt, a kápia viszont 12 lej, a vinetta 3,5-4 lej, ez is Olténiából származik. Egy kiló karfiolért 10 lej is elkértek.

Gyümölcsök közül a szilva 7 lej, a barack 9-10 lej, ezek többnyire viszonteladók portékái.

A nagy piacon nagy kupacokban állt a homoktövis, ezt gyógyhatása miatt vásárolják az emberek, kilogrammjára 20 lej. A vadon termett áfonya 25 lejbe, míg a termesztett 20 lejbe került.

Ahogy végigjártunk az asztalok között, az árusok szólítottak, vásároljunk, olcsóbban is adják az árut, mint ami a címkén szerepel.

A piaci terepszemle végén össze lehet számolni, mennyibe is kerül egy adag zakuszka elkészítése. Ha mindent a piacról kell megvásárolni, nem lesz olcsó mulatság!



Fotó: Nagy Tibor

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ

MAROS MEGYEI NAPILAP

Kiadja az IMPRESS KFT.

FŐSZERKESZTŐ:

Karácsonyi Zsigmond

LAPSZERKESZTŐK:

Antalfi Imola

Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund,

Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroška, Vajda György. KORREKTÚRA: Horváth Éva, Kiss Éva.

TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.

FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn. APRÓHIRDETÉS: Petres Emilia.

Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujas.ro.

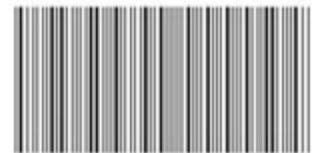
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujas.ro E-mail: nepujas@e-nepujas.ro

Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. Nyomda: Palatino.

A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.

Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.

Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.



642357800069

ISSN 1220-3475 (print);  
ISSN 1584-3238 (online)



SZERKESZTETTE:  
NAGY MIKLÓS KUND  
1547. sz., 2022. augusztus 6.

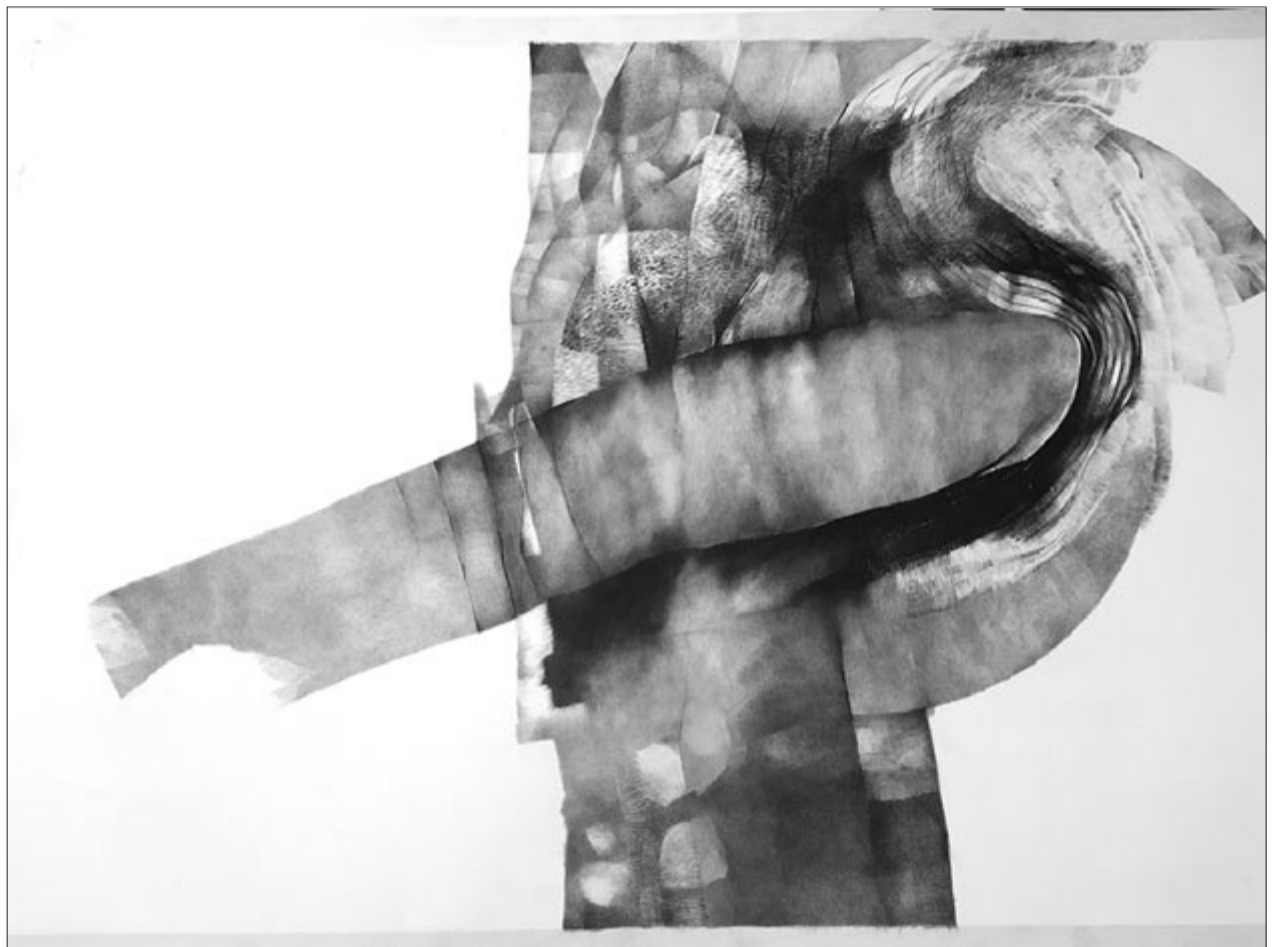
Áprily Lajos

## A ragyogó madár

*Kerested erdön, bérceken,  
fiatalságtól részegen.  
Álmodtad és tudtad, hogy él,  
különb madár a többinél:  
elorzott minden drága színt,  
smaragdot, türkizt és rubint,  
szikrázóbb, mint a gyurgyalag,  
begytollán bíboros szalag,  
a kékcsókánál kékje szebb,  
a jégmadárnál ékeesebb.  
Véredben él, álmodban ég,  
egyetlenegy gyönyörűség.  
S míg mohón űzte két szemed,  
futott, futott az életed...*

*S mikor fejedre hó szítál  
s szemed téveszti már a színt  
s a fényt nem bírja már  
s a szép már nem dédelgeti:  
egy suhogó hang meglegyint,  
s tapogató kezedre száll  
s káprázó tollát kelleti  
a ragyogó madár!*

\*55 éve, 1967. augusztus 6-án hunyt el a költő.  
Született 1887. november 14-én.



Harmath Ica (Baja) grafikája

## A 6. Látó-tábor visszhangjából

Írások egyelőre elvéve, fotók annál bővebben jelentek meg a Látó július végi nyárádszentmártoni táboráról. A minden eseményre gyorsan reagáló Demény Péter ezúttal is elsők közt tette közzé a Lovasfogadónál szerzett benyomásait. Írását *A jódeménység foka* című blogjáról kölcsönözzük mellékletünkbe.

*Irodalmi vadlovak*

Amikor felkérem Fischer Botit, írnia meg a Látó-tábor titkos naplóját, még nem tudom, hogy zseniális lesz. Sejtéseim vannak azért. Történetünk régi, bár fedett vagy minnek is

nevezem. 2000 körül meghívtak Nagykarolyba, lennék egy érettségizőknek szóló zsűri tagja. Az azóta sajnos elhunyt Enyedi Zsolt fogadott és mutatott be a többieknek. A versenyzők között volt egy hűvös tekintetű, jóképű, nagyon művelt fiú. Ő nyerte meg a versenyt, bár felhívtam a figyelmét a „magyartanárok kedvence” szerep kelepéire.

Később az egyetemen találkoztunk, legjobb diákjaim közé tartozott. Aztán megröjtözte az élet, és jó költő lett, mint éppen a táborban is kiderült.

Volt tehát miből dolgoznia: humor, bátor-

ság, intelligencia, önirónia. És a rejtőzködés tudománya. Emlékszem, Tatán abból derítettük ki, hogy Márton Laci írja a naplót, hogy elkezdte nézni a focit, ami tőle igazán meglepő volt. Botit nem lehetett leleplezni: méltó befejezése lett a tábornak, főleg, hogy szombat este a vasárnap reggelt is felolvasta.

Ez nem ellennapló, csak az én élményeim. Egy olyan ember tapasztalatai, aki remek kollégáival szervezhette meg a tábort, melyben a programfelelős felelős szerepét kapta. Általában persze könnyű dolgom volt, de azért akadt, aki még egyszer szeretett volna felolvasni, olyan is, aki túl sokat. Ilyenkor a szervezőnek kell megszólalnia, hogy aztán örölhesse magában a gesztusát. Mindennap

kilenckor feküdtem: többre, bulira, éneklésre már nem maradt energiám. Az Isten is szervezőnek teremtett, jövőre is szívesen vállalom.

A táborban az a jó, hogy van egy törzse és szerkesztő álló ágai. A váradi különítmény például kezdettől velünk van, még a Robi szervezte szilágybagosi táboroktól, s az idén is jókat olvastak fel, és Heni remek beszélgetőtársnak bizonyult a Szonda Szabolcs részvételével is zajlott fordítás-kerekasztalon. Vagy szalmaágyon, hiszen a Lovasfogadón ilyen luxusokra futja az íróknak — üzenem azoknak a fanyar kritikusoknak, akik azt kérdezik, jobb sorsra érdemes energiával azt firtatják, mit dolgozunk.

De minden felolvasás és előadás és kerekasztal jó volt a Láng Zsolt vezette és Székely Csaba meg Szabó Róbert Csaba megjegyzéseitől színes dráma-beszélgetéstől Antal Balázs faluregényekről szóló elaborátumáig, a Kovács Tünde és Szabó Katalin vezette magyartanításról szóló beszélgetéstől (feat Kovács Péter Zoltán és Zsidó Ferenc) és André Feri nyitóperformanszától Boti tacsokójáig. Örültem, hogy eljött Halmosi Sándor, és szomorúan konstatáltam, hogy a Covid otthon tartotta Bányai Évát, Biró Ancsát és Covaciu Norbit. Élveztem Kovács István videós jelenlétét.

Nekünk közben egyéb vágyak is nyomják a lelkünket, autót vennénk, ha lehetne. Egyelőre nem sikerült, de bízunk a sorsban, hiszen nihil aliud. Már többször elképzeltam, ahogy kanyargok Erdély útjain. És nem csak! De hát várnom kell még, azt hiszem.

Addig is köszönöm Codău Annamarinak, Szabó Róbert Csabának és Vida Gábornak, hogy egy csapat lehettünk. Nem vagyok egy nagy közösségi muki, de olykor jólesik.



Táborzáró közös tablókép

Forrás: Látó-blog. Fotó: Kovács István

## 8. Kastélypark Művésztelep

## Táguló határok, ösztönző kölcsönhatás

Nagy Miklós Kund

Flamingó Gernyeszegen? Miért ne, a Kastélypark Művésztelepen minden lehetséges. Az is csak az ámulat első pillanataiban hökkent meg, hogy a falat betöltő vásznon buja, egzotikus növényzetben lépeget a kecses, rózsaszín madár, és szemben vele vidáman kelepel a fészében sziesztázó, békés Maros

korábban megtapasztalta, milyen sokféle inspirációt sugallhat az itteni környezet. A szlovákiai *Stano Cerny* is hozzászokhatott az ilyen patinás műemléki terekhez és hangulathoz, de az itt született festményei inkább arra vallanak, hogy jelenlegi piktúrájában a latin-amerikai, mexikói közeg a meghatározóbb. Gernyeszegi rögtönzött műtermük is közös a Daniela Jaureguival.



Régi torzó, készülő kép

menti gólyapár. Képelet és valóság a mexikói *Daniela Jauregui* festményén ötvöződik igen tetszetős látvánnyá. A szobrász Pokorny Attila és festőművész felesége *Knyihár Amarilla* kezdeményezte, és kitartó erőfeszítéssel működtetett nemzetközi alkotótábor már sokszor szerzett ilyen kellemes meglepetést a Teleki-kastélyba látogató műélvezőknek, az idejüket, 8. művésztelepi összejövetel azonban egzotikumokban talán még gazdagabb, mint az előzőek. A távolról jött festőnő közép-amerikai, de a világ túlsó feléről, Vietnámból is érkezett kollégája. *Tien Le* azzal lep meg, hogy pár nap alatt színeiben, felépítésében, konceptuális eredőiben egymástól mennyire különböző képeket tudott elővarázsolni. Az egyiket sötét tónusok zaklatott tömbje terjeszkedik a képszelek felé, a másikat lírai hangulat és derűs színek teszik vonzóvá, és írott szövegrészek teljessé teszik. Aki megpróbálja elolvasni a szövegtöredékeket, csodálkozva döbben rá, hogy a magyar Himnusz ihlette meg az ázsiai alkotót. Ez párja, a Munkácsy-díjas *Óry Annamária* hatása lehet. A magyarországi művésznő már többször megfordult a művésztelepen, őt eddig főként a gyönyörű park fái izgatták. Most viszont a titokzatos féldrágák, a jade festői kihívásaival próbálja meghódítani a zöld különböző szféráit, a spirituálisokat is természetesen. Ő már

A Bajáról érkezett *Harmath* házaspár, *István* és *Ica* más-más helyet talált elképzelései megvalósítására. A szobrász, a marosvásárhelyi Bethlen Gábor-szobor alkotója a kastély egyik barokk díszes ajtajának jellegzetes fémkilincset teremti újra, monumentálisan felnagyítva. Az emeleti folyosón készül az új mű, a földre fektetve alakul az eredetihez hasonlóvá, pár méterre tőle látható a „modell”. A kastély házigazdája, gróf Teleki Kálmán ott nyaraló pár esztendő kisunokája is rácsodálkozik, felismeri, hogy különleges valami ez a metamorfózis. A grafikus *Harmath Ica* elhúzódva, magányosan szeret dolgozni. Egy sarokban alakított ki magának munkaszobát, ott gyűlt fel a pár napos termés, hihetetlen finomságú, rendkívüli árnyalásokra képes, tőkélyre vitt ceruzarajzok sokasága.

Nemrég Baján is szerveztek alkotótábor. Sikeres, színvonalas volt az is, igen kedvező médiavisszhangja hozzánk is eljutott. Az egyik meghívottjuk *Knyihár Amarilla* volt, aki nemcsak szervezőként nélkülözhetetlen a gernyeszegi művésztelepen, de kivételes munkakedve is mindig mérvadó. Éveken át a víztükör, a tükrözés, a transzparencia, a szín és fények festői egymásra hatása foglalkoztatta, most úgy tűnik, továbblépéssel próbálkozik, a lombok kínálta pikturális lehetőségek univerzumába helyezte át alkotó



Daniela Jauregui festménye

kísérleteit. Ottjártunkkor festményeinek több színváltozata illeszkedett a helyhez, érdekes párbeszédet kezdve a földszinti boltíves, nyitott folyosón sorakozó, idő rombolta szobor-torzókkal.

beszélgetést folytattunk, az interjút majd a későbbiekben közöljük. Most csak annyit, hogy szerinte a tábor legfontosabb sajátossága az a jelenség, ahogy a kortárs művészet beilleszkedik a régi környezetbe, és ahogy ez az erő-



Nahát! Képnézőben (balról) Tien Le, Nagy T. Katalin, Pokorny Attila, Óry Annamária.

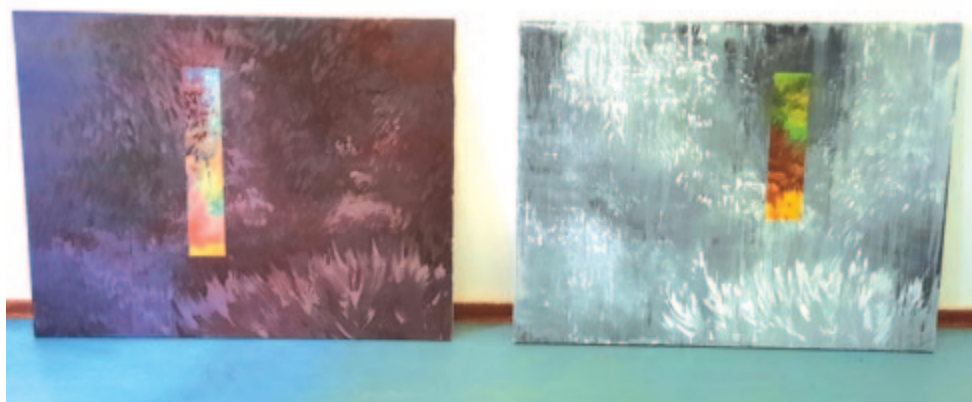
Fotó: N.M.K.

A marosvásárhelyi szobrász, *Makkai István* hol itt, hol ott tűnt fel. Fém kisplasztikái mindig ötletgazdagságot tükröznek. Elképzeléseit hosszasan érvelve, inventív módon tudja megvalósítani, akár egy műhelyszerű kis szobában, akár egy lépcsőfokon, hamar munkába feledkezik. Ezúttal az „esszencia” a javasolt téma, megközelítésére a kinetikus szobrászat nyelvét használja.

Ugy alakult, hogy idén inkább a belső terek vonzották az alkotókat. A kastélypark főleg felüdülésre, kikapcsolódásra szolgált. A természetművészet, amelynek Pokorny Attila is jól ismert, kiváló művelője, a mostani vendégeket nem hozta lázba. Ez nem jelenti azt, hogy a nature art a későbbiekben ne jutna újra szóhoz, hangsúlyozta a szobrász. Ő maga nem tudta megállni, hogy ne hagyjon valamilyen tartós kültéri nyomot a táborról idén is. A közelből származó két gránitdarabba tollat vésett, és az irodalom, a művészetek hagyományos jelképeként a kastélyhoz vezető kockaköves út négyzetei közé ágyazta be azokat. Kedd délelőtt már fotózhattuk a plasztikai jeleket.

Péntek délután lezajlott a táborzáró kiállítás megnyitója is. Az eseményt, a táborozók munkáját a budapesti *Nagy T. Katalin*, a művésztelep idei művészettörténész meghívottja méltatta. Vele hosszú

teljes, hagyományos közeg hat az újító kedvű, mai, modern alkotókra. A művészettörténész itt a múltból, a történelemből is sok mindent megtapasztalhat, de ez a kapcsolat az eltelt századok és a jelen között, a hatás és visszahatás észlelhetősége valóságos paradicsom az elméleti, kutató szakemberek számára.



Helykereső... Knyihár Amarilla képei



Pokorny Attila: Toll

## Zajlanak a Pittner Olivér-emlékkiállítás előkészületei

Az élete második felét Marosvásárhelyen töltő festőművész emlékezete eléggé elhalványult a városban. Kevesen tartják számon, hogy az alkotó jelentős életművet hagyott az utókorra, és ennek a hagyatékra fontos része az, amit a 60 évesen lezárult pályája utolsó másfél évtizedében alkotott, akkor, amikor hosszú kihagyás után a festést újrakezdte. A Maros Megyei Múzeum nagyszabású tárlattal készül Pittner munkásságának felidézésére. Erről sajtótájékoztatót is beszámoltak, lapunkban tudósítottunk róla. Felhívást is közzétettek a kiállítás anyagának gazdagítása reményében. Közben zajlanak a tárlat és az ehhez kapcsolódó katalógus megjelentetésének előkészületei. Egy jó hete Vásárhelyen járt az emlékredevezvény szakmai mentora, Szücs György, a Magyar Nemzeti Galéria tudományos főigazgató-helyettese, aki a kiállítást kezdeményező dr. Salat Csaba műgyűjtővel együtt a múzeumi szakemberekkel egyeztetett az időszerű tennivalókról. Kettejükkel beszélgettünk a festőről és az előreláthatólag novemberben nyíló tárlatról.

### Esély az újraértékelésre

– Szücs György lát-e esélyt az újraértékelésre? A kiállítás vajon visszahozza-e Pittner Olivér a köztudatba, egyfajta reneszánszt is elindít vele kapcsolatban?

– Volt már egy ilyen reneszánsz a '90-es évek elején, amikor Magyarországon nemcsak művészettörténeti, hanem műgyűjtői, kereskedelmi oldalról is rácsodálkoztak arra a nagy mennyiségű és nagyon jó minőségű anyagra, ami Ferenczytól, Ziffertól és más társaitól feltűnt a magyarországi közgyűjteményekben, részben magánszemélyeknél is. Jelentős művek jöttek elő olyanoktól, akiket addig jószerével nem is ismertünk, miközben Erdélyben monográfiák sora jelent meg akár Klein Józsefről, akár Nagy Oszkáról vagy másokról. Pittner ebbe a felhívó vonulatba se került bele, nem született róla monográfia. Ugyanakkor egy-egy előkerült képe teljesen önálló gondolkodásmódot, olyan konstruktív, holisztikus felfogást mutatott, ami sem Jándi Dávid, sem Ziffer, sem Mikola, Krizsán, a nagybányai művésztelep más irányú tagjai esetében nem jelentkezett, és mindenki rácsodálkozott, hogy ki ez az ember. Utólag kiderült, hogy az életműve súlypontja valójában az 1960-as évekből egy bő évtized, Marosvásárhelyen, előtte Segesváron, Szebenben. Igazából megvannak hozzá az építőkövek, össze is raktunk Murádin Jenővel korábban egy anyagot róla, de vizuálisan nagyon kevés mű maradt meg. Tehát nem lehet azt mondani, hogy most egy hatalmas válogatást csinálunk. Az életmű úgy 100-150 darabos lehet, de előfordulhat, hogy túllicitáljuk ezt a számot.

– Mintha Pittner a művészeti irányulása, besorolása tekintetében is megnehezítene a művészettörténetesek, az elemzők dolgát, hiszen a marosvásárhelyi időszakában festett képei eléggé hangsúlyosan eltérnek a nagybányai korszaka termésétől.

– Csak sajnálhatjuk, hogy az utolsó korszaka, amit az itteni szakirodalom a Gyökerek korszakának nevez, nem igazán futotta ki magát. Akkor indult el egy furcsa, filozofikus, szürrealis gondolkodásmód irányába. Nagyon szívesen vettük volna, hogyha ezeket tovább árnyalja, akár a ritkábban előkerült

tusrajzok, grafikák irányába, akár a festői irányba, ahol hol monokróm, hol nagyon színes változatokat is ismerünk. Próbálgatta azt az új nyelvet, aminek további művelésére sajnos nem volt elég ideje.

– Elégé beástad magad az életművébe az említett Mentor-kiadvány miatt is. Pittner művészeti pályájának melyik szakaszát tartod izgalmasabbnak, a nagybányait vagy az utóbbit?

– A műkereskedő minden életpályánál azt szeretné, ha minél korábbi műhöz jutna hozzá, és azok minél jobban hasonlítanak a nyugati irányzatokhoz. Hiába mondjuk például, hogy Ziffer Sándornak milyen fantasztikus képei voltak a '20-es években, azért az ember szeretné, ha Ziffert Matisse-hoz és az 1906–1908-as évek művészetéhez igazíthatná, az a csúcspont. Pittnernél teljes újdonság Nagybánya. Mai szemmel úgy érzem, hogy a kezdeti reveláció után kissé iskolás módon, vonalzóva kereste, miképpen is lehetne a konstrukciót a színnel összehozni. Néha az lehet az érzésünk, hogy inkább egy rajzos, geometrikus világ az, amit ő kiszínez. Próbálgatja a színeket, hogy aztán a '30-as években teljesen átmenjen egy sokkal festőibb, pasztelles felületre. Utána egy nagy hiátus következik, jó ideig abba hagyta a festést, viszont amikor az ember meglátja ezeket a segesvári képeket, az érdelt felületeket, vagy a nagyon sok színből összeszőtt, falikárpitszerű városképeket, azt véli érett stílusnak. Ott már tudta, hogy mit akar, és nem csak próbálgatta a piktúra nyelvét. Nem lehet azt mondani rá, hogy a nagybányai Pittner, és utána függeléként, hogy Vásárhelyen is festegetett. Az előbbi a pályakezdés időszaka, a nemzetközi izmusokhoz való viszonyulásban az az úttörő rész, viszont én ezt az utóbbi gondolom az általa kiérlelt korszaknak.

– Lehet tudni, hogy a hiátust mi okozta, miért hagyta abba azokban az években a festését?

– Elégé köztudott, hogy azok közé a fiatalok közé tartozott, akik nem csak gondolkodásmódjukban figyeltek a munkásokra, Nagybanán például a bányászok életére, hanem ideológiailag is próbáltak bekapcsolódni a világ megváltoztatásába. A nagybányai művésztelep szabályzata viszont tiltotta a politizálást, Pittner emiatt eltávolították a művésztelepről. Aztán Ziffer Sándor vette a szárnyai alá. Annak idején Balázs Péter is mesélte, hogy az illegális kommunista, baloldali mozgalom, amelyhez tartozott, szintén távol akarta tartani a nyilvánosságtól. Tehát úgy hiszem, hogy nem alkotói válság miatt szüneteltette a művészi tevékenységét, hanem mozgalmi, praktikus megfontolások vezettek oda, hogy a '40-es években abba hagyta a festést, és nagyon nehezen tudta újrakezdeni. A jelentős életkorbeli különbség ellenére az akkori fiatal vásárhelyi művésznemzedék, főleg Balázs Imre biztatása bátorította fel a folytatásra. Ezek a beszélgetések győzték meg, hogy érdemes ismét belevágnia.

– Érdekes, hogy akkor kezdett újra festeni, amikor már javában dühöngött a proletkult a maga erősen megszorító elvárásaival. Ő pedig a '60-as években egész mást kezdett festeni, mint amit az „elvtársak” a kor festőtől elvártak. A maga módján művelte a szürrealizmust.

– Nem lehetett könnyű dolga. A maiak közül azok, akik ismerték, mesélték, hogy erős dohányos, egyik cigarettáról a másikra gyújtó, megkeseredett ember volt, akit kizártak a pártból. Ugyanúgy járt, mint Mattis Teutsch János. Ők azért dolgoztak, mert hitték, hogy jön egy új világ, az hoz egy új művészetet, aztán kiderült, hogy nem arra van szükség, amit ők régen kigondoltak, hanem valami egészen másra: Moszkva által kigondolt, kieroletetett formális sablonokra. Nagy Albert is így járt a falu, a falusi emberek festői bemutatására táplált reményeiben. Csalódott emberek voltak, csalódott művészek, akik úgy érezték, életük egy szakaszát hiába áldozták fel, a sztálinizmus mindenre rátelepedett. A festészetben is fő feladattá váltak a gyárbrázolások. Ha megnézzük ezeket a képeket, többségükön vezetékek tömkelege, vasbeton szerkezetek, különféle struktúrák, rájuk lehetett fogni, hogy épülő gyárbrázolások. Sok silány munka jelent meg az akkori kiállításokon. Egyébként a munka, a munkás-emberek, a mezői munkások a két világháború közötti alkotásokon is megjelentek, de nem így. Magasabb művészi szinten, gondolatba ágyazottan épültek be a művekbe. Funkciójuk volt. A sarló és kalapács például Ferenczy Noémi *Rőzsehordó nő* című alkotásában is fontos motívum, de igazából ezek a képek nem propagandaművek, hanem a munka himnuszát, a munkálkodó ember felémelését célzó, erőteljes alkotások. Ugyanúgy Pittnernél.



Nagybányai Pittner-festmény

nyai művésztelep szabályzata viszont tiltotta a politizálást, Pittner emiatt eltávolították a művésztelepről. Aztán Ziffer Sándor vette a szárnyai alá. Annak idején Balázs Péter is mesélte, hogy az illegális kommunista, baloldali mozgalom, amelyhez tartozott, szintén távol akarta tartani a nyilvánosságtól. Tehát úgy hiszem, hogy nem alkotói válság miatt szüneteltette a művészi tevékenységét, hanem mozgalmi, praktikus megfontolások vezettek oda, hogy a '40-es években abba hagyta a festést, és nagyon nehezen tudta újrakezdeni. A jelentős életkorbeli különbség ellenére az akkori fiatal vásárhelyi művésznemzedék, főleg Balázs Imre biztatása bátorította fel a folytatásra. Ezek a beszélgetések győzték meg, hogy érdemes ismét belevágnia.

– Érdekes, hogy akkor kezdett újra festeni, amikor már javában dühöngött a proletkult a maga erősen megszorító elvárásaival. Ő pedig a '60-as években egész mást kezdett festeni, mint amit az „elvtársak” a kor festőtől elvártak. A maga módján művelte a szürrealizmust.

– Nem lehetett könnyű dolga. A maiak közül azok, akik ismerték, mesélték, hogy erős dohányos, egyik cigarettáról a másikra gyújtó, megkeseredett ember volt, akit kizártak a pártból. Ugyanúgy járt, mint Mattis Teutsch János. Ők azért dolgoztak, mert hitték, hogy jön egy új világ, az hoz egy új művészetet, aztán kiderült, hogy nem arra van szükség, amit ők régen kigondoltak, hanem valami egészen másra: Moszkva által kigondolt, kieroletetett formális sablonokra. Nagy Albert is így járt a falu, a falusi emberek festői bemutatására táplált reményeiben. Csalódott emberek voltak, csalódott művészek, akik úgy érezték, életük egy szakaszát hiába áldozták fel, a sztálinizmus mindenre rátelepedett. A festészetben is fő feladattá váltak a gyárbrázolások. Ha megnézzük ezeket a képeket, többségükön vezetékek tömkelege, vasbeton szerkezetek, különféle struktúrák, rájuk lehetett fogni, hogy épülő gyárbrázolások. Sok silány munka jelent meg az akkori kiállításokon. Egyébként a munka, a munkás-emberek, a mezői munkások a két világháború közötti alkotásokon is megjelentek, de nem így. Magasabb művészi szinten, gondolatba ágyazottan épültek be a művekbe. Funkciójuk volt. A sarló és kalapács például Ferenczy Noémi *Rőzsehordó nő* című alkotásában is fontos motívum, de igazából ezek a képek nem propagandaművek, hanem a munka himnuszát, a munkálkodó ember felémelését célzó, erőteljes alkotások. Ugyanúgy Pittnernél.

### A műgyűjtő is sokat tehet

– Az előbbieken a művészettörténész

kétszer is szóba hozta a műgyűjtőket, műkereskedőket. Egy-egy művész felhívása, újrafelfedezése nekik is nagymértékben köszönhető. Dr. Salat Csabát sokan értékes műkollektója révén ismerik, tisztelik Marosvásárhelyen. Sajtótájékoztatót vált köztudottá, hogy a Pittner-kiállítás kapcsán szorosán együttműködsz a Megyei Múzeum munkatársaival.

– Én kezdeményeztem a közös munkát. Tavaly lett volna Pittner Olivér születésének 110., halálának 50. évfordulója. Úgy gondoltam, hogy méltatlanul elfeledett művészről van szó, az ötlettel megkerestem tehát a múzeum vezetését, javasoltam, hogy kiállítással, katalógussal tisztelegjünk a festő emléke előtt. Pittnernek életében csak két kiállítása volt, még a nagybányai korszakban, Szatmáron és Nagybanán, itt a városunkban, ahol több mint húsz évet élt, és itt is nyugszik, soha nem adatott meg számára az egyéni kiállítás lehetősége. Nagyjából tudtam, hogy Vásárhelyen milyen munkái lehetnek, erre alapozhattunk. A múzeum vezetősége felkarolta az ötletet, de több idő kellett az előkészületekre, és a Covid is nehezítette a szervezést, így maradt erre az évre az emléktárlat. Most viszont már nagyban zajlanak az előkészületi munkálatok. Magyarországi gyűjteményekből már sikerült 45 Pittner-alkotást összeszedni, lefényképezni, a múlt héten fejeztük be a Marosvásárhelyen fellelhető munkák fényképezését. Harmincvalahánynál tartunk. Szücs György mintegy 150 alkotást említett, én továbbmennék, talán 200 is előkerül. Az adatbázisom alapján erre merek következtetni, de csak úgy egyharmadát szándékozunk kiállítani az ősz folyamán. Nagyon kíváncsian várjuk, mire számíthatunk, mert még mindig majdnem hetente újabb értékes Pittner-képekről szerzünk tudomást, és amit lehet, be szeretnénk illeszteni a kiállításra, illetve a készülő katalógusba.

– Azok a vásárhelyiek, akik még emlékeznek Pittner-festményekre, többnyire csak a Gyökerek valamelyik változatát tudják felidézni magukban. Több képed van tőle?

– Boldog lennék, ha több volna, de csak kettő van a gyűjteményemben. Ellenben miután eldőlt a kiállítás szervezése, kutató-, nyomozómunkával felfedeztem két fontos gyűjteményt, az egyik Segesváron van hozzátartozóknál. Tizenegy alkotásról tudok, az évek folyamán onnan többen vásároltak jelentős munkákat. Egy másik hozzátartozótól tizról értesültem, jó vele a kapcsolat, aminek köszönhetően megkaptam egy kötetnyi dokumentumot. Azok egy részét annak idején Murádin Jenő és Szücs György feldolgozta,

(Folytatás a 6. oldalon)



Majális fekete-fehérben dr. Salat Csaba digitalizált gyűjteményéből



## Zajlanak a Pittner Olivér- emlékkiállítás előkészületei

(Folytatás az 5. oldalról)

de sokkal több feldolgozatlan, használható kordokumentum, újságcikk, családi fotó van a gyűjteményben. Ezeket mind digitalizáltam, és a budapesti, valamint a vásárhelyi múzeumok rendelkezésére bocsátottam. Az utókor azt használhatja majd belőle, amit jónak lát. Ezekből is közönség elé kerül valamennyi a készülő kiállításon. A lényeg viszont, hogy itt van a tarsolyomban 25-30 fekete-fehér és néhány színes reprodukció, ami még Pittner kézírását magán viselve pon-tositja az alkotás címét, méreteit és más adatokat. Reményeink szerint ezek is bekerülnek a katalógusba. Ezek között vannak eltűnt, lappangó képek is, azokat is keressük, és bí-zunk benne, hogy lesz, ami még előkerül.

### Újabb kutatások gerjeszthetők

– *A Magyar Nemzeti Galériában elég régi gyakorlat, hogy jelentősebb alkotók egyéni tárlata, emlékkiállítása alkalmával az illető életművet igyekeznek behelyezni kora társadalmi, művészeti közegébe, az akkori irányzatok, áramlatok, korszakok alkotó egyéniségek meghatározó rendszerébe. Szücs György a leendő Pittner-rendezvény szakmai felelőse, kurátora ilyesmit is szorgalmaz majd?*



Téli tetők... Pittner Olivér festménye

– Mindenképpen. Bőven vannak érdekességek, amiket hangsúlyozhatunk. Pittner maga is jelezte egy Murádin Jenővel folytatott beszélgetésben, hogy az a baloldali beállítottságú baráti csoport, amelyet Ziffer tanított, nem a harmincas évek elején találta fel a nemzetközi izmusokhoz való igazodást vagy annak a tanulságait és feldolgozási módját végigkísérő szándékukat, hanem már a húszas évek végén. Egyrészt dolgoztak Nagybányán azok a konstruktív gondolkodású művészek – Kmetty János, Perlrott Csaba Vilmos, a fiát elkísérő Mattis Teutsch János –, akiknek ez a szemlélete a húszas években már érezhetően hatással volt. Érdekes mozzanat, hogy a bányamérnök édesapa azért vállalt munkát Nagybánya mellett, Fernezen, hogy a fia a nagybányai művésztel-epre járhasson, de azt nem tudjuk, hogy a legelső dolgai mik voltak. Igen, szokták mon-dani, hogy Pittner konstruktív, kubisztikus alkotóként indult, de tulajdonképpen egy olyan közegbe érkezett, ahol a kiállításokon látha-tott az említett művészek műveket, és jog-gal gondolhatta, hogy ez egy olyan irány, ami nem hasonlít se a Mikola-, se a Krizsán János-, részben Ferenczy Károly-féle kissé hagyományos, hangulati festészetéhez, de különbözik a klasszicizáló Jánditól. Gyöke-rek, struktúrák, szürrealizmus, elvonatkozta-

tás, valóságbrázolás határán való kísérlete-zés történt. Ez rokon Pittner későbbi Gyöke-rek-korszakával. És egy másik, ami mindenkinek beugrik néhány kép kapcsán, hogy van nekünk egy Kusztos Endrénk, ahol a fa, a fa személyisége, az antropomorfizá-lódó, de a lelket is mutató, tragédiás világ be-



Marosvásárhelyi otthonában feleségével

mutatása megint csak rokon. És ilyen módon talán néhány ösvényt nyitunk a látogatóknak, hogy saját maga is elkalandozzon, és ne érezze úgy, hogy Pittner Olivér egy zárvány, egy kicsit tartózkodó, arisztokratikus magatartású festő, aki sajnos nem is élt olyan túl sokat, és nem is volt olyan nagy mesélő, hogy a maga mítoszt megteremtse. Ilyen módon viszont talán jobban szervesül vagy visszahonosul az erdélyi művészetbe, aktivizálódik az életműve, és talán újabb kutatásokat és öt-leteket gerjeszt.

– *Mindaz eléggé elmélyülten jelentkezik majd a katalógusban is?*

– Nyilván nem egy második monográfiáról

lesz szó, de ezeket a vonatkozásokat minden-képpen a bevezető tanulmányban tálni kell. Lesznek olyan újdonságok is, amik a hagyaték friss részéből kerülnek elő. Volt úgy például, hogy ő megállt, és tényleg rajzolta a fákat eredetiben, de a hagyatékban találtunk olyan Marx József-fotókat, amelyeket ő nyil-ván a festő kérésére készített, vagy akár vá-rosképet, amelyen Pittner bejelölte a

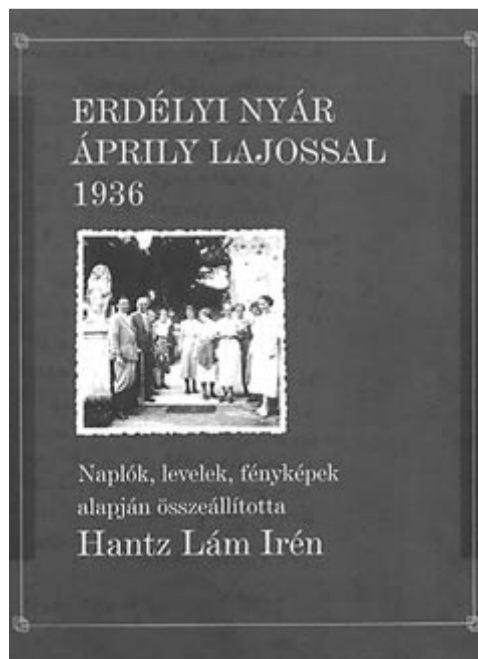
megfestendő részletet. A katalógusban szere-pel majd olyan fotó is szobabelsőről, műte-remről, amelyen a kép ott van a falon. A fotók felhasználása is olyan újdonság, amit eddig nem tudtunk róla. A katalógus lényege, hogy szeretnénk egy kicsit újrapozicionálni, hely-zetbe hozni Pittner. (N.M.K.)

*Akinek gyűjteményében Pittner-festmény található, és hajlandó azt a kiállítás idejére kölcsönadni a múzeumnak, szeptember 1-jéig jelentkezhet az artamuzeu@yahoo.com címen, vagy a két művészettörténésznél: Oniga Erikánál a 0742-189-511-es, Cora Fodornál a 0724-262-265-ös telefonszámon.*

## Erdélyi nyár Áprily Lajossal

**A Sepsiszentgyörgyön megjelenő napilapban, a Háromszékben olvashattuk az alábbi recenziót Lengyel Ferenc tollából. Hantz Lám Irén, akinek a könyvét népszerűsíti, 85 éves lenne, 3 éve hunyt el. Szövege, amire a recenzens hivatkozik, sok olvasó kedvencét idézi fel. Áprily Lajos 55 esztendeje ezen a napon hunyt el. Ezzel az írással rá emlékezünk.**

A rozsdabarna címlap felső részén ez áll: *Erdélyi nyár Áprily Lajossal 1936*. A címlap közepén egy csoportkép: rajta Áprily Lajos, Reményik Sándor és nyolc lányalak a maros-vécsi kastély bejáratánál 1936 nyarán. A címlap alján hosszabb a szöveg: *Naplók, levelek, fényképek alapján összeállította Hantz Lám Irén*.



– És milyen beszédesen egyértelmű a kötet címdala, olyan egyértelműen csobog az 1936-os év nyarának meséje. Csobog és árad a mese, a történet. A Baár–Madas Református Leánygimnáziumból nyolc lány útra kel, és tanár-igazgatójuk vezetésével két hetet, július második felét Erdélyben tölti, hogy közelebbről megismerkedjen a tájjal, a természettel, emberekkel, gondolkodással, művelődéssel, és nem mellékesen az erdélyi szellemi élet néhány nagy alakjával.

A kirándulást szervező Áprily Lajos, a költő, aki még 1929-ben települt át Magyarországra, örök honvággyal gondol szülőföld-jére. A szétszakított, megkisebbedett új hazában is tanári erejének egy részét arra fordítja, hogy tanítványaival megismertesse szü-lőföldje városait, embereit, művelődését, életét. Már tavasszal elkezd a szervezőmunkát, író- és költőtársakkal, barátokkal levelezve szövi terveit, hogy tartalmas nyárral ajándékozza meg érettségiző növendékeit.

Az utazás emléke minden résztvevőben olyan eleven, hogy évek, évtizedek múlva is élnek az egykori kapcsolatok, kisebb-na-gyobb szünetekkel folytatódik az akkor el-kezdődött levelezés. (Csak az arcok veszítik el a fiatalág varázsát, az érettségit követő élet nyomokat karcos rájuk, de a múlt idő el-lenére is tudnak egymásról, keresik egymás kezét a távolból.)

Ennek a békebeli irodalmi útnak sok írásos

emléke maradt fenn: levelek sora Reményik Sándor és Áprily Lajos között, a két költő levelezése a lányokkal, két lány útinaplója és versek, versek sora.

Ezt a változatos, színes anyagot szerkesztette, gyúrta olvasmányos, élvezettel lapozgatható – már-már albumszerű könnyedségű – regényes elbeszéléssé a szerkesztő Hantz Lám Irén, aki a különböző szerzők eltérő műfajú, szintű és hosszúságú írásait és az említett ver-seket egyetlen, derűs olvasmányfolyammá olvasztotta egybe, és a kötet végére válogatást illesztett a két költő találó verseiből. (A kötet érdekessége az is, hogy a szerző-szerkesztő ismerte „főhősét”. A költő Áprilynak jó ismerőse, író- és kortársa, barátja volt Lám Irén édesapja, Lám Béla. Talán ez a forrása a könyvet átszövő láthatatlan, de sugárzó, sze-retetteljes tisztelőnek.)

A szerencse (?) vagy a véletlen (?) a szer-zőt az egyik egykori kiránduló, Ujfalusy Klára lányával hozta össze, Csonkáné Rácz Katalinnal, akitől a kéziratok egy részét, a kötet életre keltő magvát kézbe kapta, és a Petőfi Irodalmi Múzeum kéziratárán, szemé-lyes családi levélkötegeken, irodalomtörté-neti fényképtárakon keresztül vezette a két év alatt megszerkesztett kötetig.

A változatosságra törekvő könyv egy szinte teljes évet bont ki a homályból, az 1936-osat, a nyári irodalmi tábor kezdeteitől annak utóéletéig, utalásaiból pedig Áprily Lajos életének elég hosszú részére lehet rá-látni, a személyes sors apró rezdüléseire. Olyan mozzanatokra, amelyeket nem sokkal osztott meg a 20. század egyik legsemé-remesebb magyar költője.

Olyan emberközébe hoz ez az összeállítás két barátot (Reményik Sándort és Áprilyt), két egymás társaságára vágyakozó költőt, ami ritkaság a magyar irodalomtörténetben.

Szakszerűen, visszafogottan és hitelesen talán csak Arany és Petőfi barátságát látjuk az irodalomtörténeti feldolgozásoknak kö-szönhetően ennyire éles színben felragyogni, mint amilyen éles, de melegen sütő, szelíd fényben a Reményik–Áprily-barátság az íz-léssel egymás mellé illesztett írásokból felra-gyog.

Túl azon, hogy Reményik Sándor a kéthe-tes kirándulás egy egész hetét tölti a végzős csapatral, a fiatalság útja során megismerke-dik Kós Károllyal, Kemény Jánossal, Szem-lér Ferencsel, Tamási Áronnal is. Micsoda névsor, és milyen gondolat- és érzésvilágot ébresztő, életre bocsátó találkozások sora ez!

Az események nemcsak a leírásban eleve-nednek meg, a közölt képekben a résztvevők életének pillanatai is megjelennek. A sok-színű, változatos, látványban jól adagolt kép-anyag, amely az oldalakat díszíti, óriási kutatómunkáról tanúskodik. (Hadd emeljek ki az összes közül egyet, amely megragadott, és irodalomtörténeti csemegének sem utolsó: ha le nem írták volna a kép alá, örök rejtély maradna, hogy kit rejt a martilapu-fejűdszű „Főnök Úr” pisztrángozó fényképe a Galo-nya-patak mellett.)

Ha van a könyveknek lelkiük, akkor olva-sónaplószerű soraimban le kell írnom, hogy ennek a kötetnek, melynek a napokban fejez-tem be olvasását, böngészését, valóban lelke van, nem is akármilyen. Az írásos emlékek, a képanyag és a jegyzetek gazdagsága mellett nehéz volt eldöntenie, melyikbe feledkezzék bele az irodalombarát. Mindeniket érdemes volt figyelemmel követni. A kolozsvári Stú-dium Könyvkiadónak ezt a 2010-es megjele-nésű, kemény borítású kötetét mindenképpen érdemes a színes irodalomtörténeti ingyencsé-gek között számontartani.

2014.08.23.



# HARMONIA CORDIS<sup>17</sup>

**International Guitar Festival  
Festival Internațional de Chitară  
Nemzetközi Gitárfesztivál**

9-14 aug. 2022  
Târgu Mureș, Palatul Culturii / Cetate  
Marosvásárhely, Kultúrpalota / Vár



Asociația  
Harmonia Cordis  
Egyesület



## Al di Meola us

**Jon Gomm UK • Alexandr Misko & Dmitriy Toporov RU • Samuelito & Antoine Boyer FR**

Duo Bandini-Chiacchiaretta IT/AR • Duo Melis ES/GR • Pusztai Antal Jazz Band AT/HU/RO • Trio Cavalcade FR • András Csáki HU  
Venti Chiavi Guitar Trio HU • Girán Péter HU • Cassie Martin FR • Cristina Galletto IT • Nino D'Amico IT • Álvaro Toscano ES  
Beke István Ferenc RO • Babșan-Varga Flórián RO • Ovidiu Pintilie RO • Duo Celeste RO • Kató Árpád HU • Kohut Petra HU • Papp Sándor HU

[f HarmoniaCordis](#)

intrare liberă | ingyenes belépés

[harmoniacordis.org](http://harmoniacordis.org)

organizator principal | sponsorii



coorganizator | sponsorii



finanțator instituțional | suportul instituțional



parteneri | parteneri



parteneri media acentuată | televiziuni media parteneri



parteneri media principală | televiziuni media parteneri



## Újdonságok a Kobak könyvesboltokban:



**Dr. Máté Gábor**  
**A sóvárgás démona**  
Ismerd meg a függőségeidet

**Dr. Máté Gábor**  
**A sóvárgás démona**



**Dr. Máté Gábor**  
**Szétszórt elmék**  
A figyelemhiány zavar gyógymódja

**Dr. Máté Gábor Szétszórt elmék**

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám  
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám



## RexoGold

a te zálogházad

Str. Frantz Liszt nr. 11  
Telefon: 0265 - 25.11.11  
Mobil: 0748 - 25.11.11  
[www.rexogold.ro](http://www.rexogold.ro)

**NON STOP**  
állunk rendelkezésedre!



\*A képeken látható termékek csak szemléltető jellegűek.

**Marosvásárhelyi Rádió Románia**

**96 FM**  
**106,8 FM**  
**1323 AM**

[www.marosvasarhelyiradio.ro](http://www.marosvasarhelyiradio.ro)

**rádió**  
**gaga**  
Slágerek és új zenék



médiatek